

PRO KRISTOVY DRAHÁ% ROKY...

NedÁle, 20 bÁ™ezen 2016

Bylo mi troškaron;ku pÁ™es tÁ™icet, byla jsem oškaron;klivá, tlustá a cítila jsem se na umÁ™ení. KaÁ‰dé ráno cestou do práce jsem byla pÁ™ipravena vrhnout se pod první rozjetý vlak. Jediným problémem na této skuteÁnosti bylo jen to, Á‰e v škaron;irokém okolí se nenaškaron;ly jediné vlakové koleje.

NÁkolikrát dennÁ mÁ napadaly škaron;ílené scénÁ™e mé tragické smrti, jako napÁ™íklad Á‰e mÁ na chodník cyklista, který tam nemá co dÁlat a já upadnu tak neškaron;Áastrná hlavou na obrubník a po mÁsíci v kómatu odejdu a zbudou po mnÁ veselé sirotky, tesknící pes a spokojený manÁ‰el, nebo Á‰e mÁ na procházce píchne neznámý hmyz, a já zemÁ™u tiškaron;e a stateÁnÁ v krutých bolestech na otravu krve a nebo jak se na pÁ™echodu pro chodce pÁ™i pÁ™ech zelenou stanu obÁtí dopravní nehody a jako umírající ješkaron;tÁ staÁim tomu Á™idiÁi Á™ict, Á‰e jel na Áervenou, Á‰e a jestli s tím svÁdomím bude umÁt dál Á‰ít a tak podobná. NÁkdy mi pÁ™i tÁch pÁ™edstavách vhrkly slzy do oÁí a z v duchu nenávidÁt vškaron;echny lidi kolem, neboÁ patÁ™ili ke skupinÁ vškaron;ech potencionálních Á™idiÁi, kteÁ™ mohli srazit, zedníkÁ na leškaron;ení, kterým právÁ mohlo vypadnout kladivo a trefit mÁ do hlavy - a jiných vrahounÁ. ProstÁ byla jsem neškaron;Áastrná a neustále ubreÁená. Ze vškaron;ech tÁch skvÁlých kamarádek a kamarádÁ, kteÁ™i mi v tÁch chvílkách breÁeli na rameni a já jim naslouchala a radila a pomáhala, se stal ohroÁený druh vymírají vškaron;ech frontách. Byla jsem tu pro nÁ kdyÁ oni potÁ™ebovali a ujiškaron;Áovali mÁ, Á‰e se na nÁ mohou spolehnout. Á‰e mi to kdykoliv oplátí. Prd oplátí. TeÁ, kdyÁ jsem byla v depresích a bez vyhlídky na lepškaron;i zítÁ™ky já, se rozp vškaron;ech stran jak hejno holubÁ, kdyÁ mezi nÁ hodíškaron; kámen. JéÁiškaron;marjá, a já zase byla na celý ten Á™ivot sama! Tahle skuteÁnost mÁ rozbreÁela ješkaron;tÁ víc. Taký mÁ napadlo, Á‰e zÁ™ejmÁ nebude vškaron; ani s mým manÁ‰elstvím. Doškaron;lo mi, Á‰e témÁ™ roÁní absence sexu mezi námi se asi nedá vysvÁtlovat jeho úna v práce. Zvláškaron;Á, kdyÁ muÁ‰ vstával aÁ‰ po deváté, kdyÁ já uÁ‰ mÁla jedno kolo za sebou, a domÁ z práce se vracival dÁ™ív neÁ‰ já. Trápila jsem se a trápila jsem se a jedinou útÁchou v této situaci mi byla slova mé kolegynÁ: KdyÁ se Á‰enskÁ trápí, tak z tÁch nervÁ zaÁne hubnout. Ona kdyÁ mÁla problémy s manÁ‰elem, tak shodila deset kilo bÁher mÁsíce. Ovškaron;em ani mé rifle nechtÁly brát tuto skuteÁnost v úvahu a místo, abych musela stále více utahovat opasek, tak se nÁjak záhadná zmenškaron;ovaly a obepínaly má stehna a zadeÁek jak laÁné muÁšské ruce. PÁ™ímou úmÁrou se zadeÁkem mi narostla i prsa, aÁ‰ jsem dosáhla stejné velikosti jako v dobÁ, kdy jsem stateÁnÁ kojila své nenasytné dÁti. Kabátky a koškaron;ile se vzdouvaly, knoflíÁky se trhaly a tÁlo se tlaÁilo ven. Zatímco muÁšská Áasí populace se o mÁ vyjadÁ™ovala jako o Á‰enské - krev a mlíko, správnÁ vyvinuté, kolegynÁ v práci mÁ závistivÁ nazývaly tlustoprdkou a neopomenuly se mÁ pÁ™i kaÁ‰dé pÁ™íleÁšitosti zeptat, kolik kilo jsem to vlastná pÁ™ibrála a jak mi to teÁ sluškaron;i a Á‰e se musím mít asi moc dobÁ™e. Uzemnila jsem je vÁdy velikostí své nové podprsenky a zmínkou o nÁjakém krému na zvÁtškaron;ení poprsí, jak je drahý a jak za to ostatní Á‰enské musí platit, aby jim ty jejich bobule narostly do velikosti merunÁk. Jednou k ránu jsem byla v takovém zvláškaron;tním polovÁdomí - polospánku. Zase jsem mÁla jednu z tÁch svých nálad, kdy jsem pÁ™emýškaron;lela o tom, jak moc by pozÁstalí truchlili nad mou smrtí. PÁ™edstava manÁ‰ela, vybírajícího rakev v pohÁ™ební sluÁbÁ, mÁ uspokojovala, zatímco jsem škaron;Áastrná breÁ vybírala vhodnou hudbu. Pak se mi pÁ™ed oÁima mišla scéna, která mÁ rozbreÁela daleko neškaron;Áastrnáji. Mé tÁ oblekli do mých jedinečných Áerných škaron;tÁ (na hrudi se mi odporňÁ rozepínaly knoflíÁky), rakev uchopili ÁtyÁ™i silní chodnáškaron;eli ji do obÁ™adní sínÁ. Najednou bum, prásk a pomoc, dno rakve nevydrÁelo mou váhu a mé tÁlesné ostatky se propadly na zem. DÁti plakaly, manÁ‰el se smál, aÁ‰ mu slzy tekly a tchýnÁ vškaron;em opakovala: Já to Á™ík já to tuškaron;ila, ta Á‰enskÁ se mi od samého začÁtku nelíbila. VÁdycky udÁlala nÁjakou ostudu, to je straškaron;né, ani po smrti si nedá pokoj! Abych vyhnala z hlavy obraz své milované tchýnÁ, vstala jsem a škaron;la vyvenÁit psa. Bylo hodná brzy ráno, jaro se probojovávalo posledními záchvÁvy zimy ke své vládÁ, slunce vycházelo a malovalo na oblohu krásné Áervánky. Vzduch byl mrazivý, cítila jsem, jak se mé tvÁ™e mÁní do podoby rajÁete. Procházela jsem se po pÁškaron;inÁ kolem vody, začÁínaly kvést zlaté deškaron;tÁ a plané trnky, tráva byla tak sytÁ zelená, jak se umí zelenat jen na začÁtku jara a ptáci doslova kÁ™iÁeli nahlas, aby vytáhli ven z peÁ™in oskara. Dítka - budoucí sirotky ješkaron;tÁ spaly, pes byl tím vškaron;ím jarem taky tak omámen a horeÁnatÁ pobíhal mezi keÁ™i, krtiÁinci a myškaron;imi dÁrami a snaÁil se vškaron;echno oznaÁkovat, vškaron;echny krtince rozhrabat a oÁichat vškaron;echno novÁ vyraškaron;ené. Zastavila jsem se na bÁ™ehu, pozorovala kalnou a divokou vodu, jak teÁe dál a dál, aniÁ‰ tuškaron;i kam a v tu chvíli jsem se rozhodla. Ano, pÁ™iškaron;el okamÁšik rozhodnutí, skoÁim dolÁ do vody o teplotÁ 4 stupnÁ Celsia a ukonÁím to. PÁ™edstava mé maliÁkosti, jak skoÁí do té ledové vody a pÁ™i mé smÁle se trefím místa, kde nebude víc neÁ‰ po kolena a nateÁe mi do fungl nových botasek od Adidasu, mÁ vrátila do reality. SluníÁko prodíralo skrz mraky, probleskovalo mezi topoly a má duškaron;iÁka obrátila o stoosmdesát stupÁ. Celé ráno mi pÁ™ipadalo skvostné, v duchu jsem si opakovala své oblíbené verškaron;e, dýchala jsem zhluboka a roztÁela vškaron;echny své Áakry, škaron;la jsem dál a dál a bylo mi krásná na duškaron;i, krásná odhodlanÁ a vítÁznÁ zároveň, tÁškaron;ila jsem se, jak vzbudím dÁti, nachystám jim snídani a začÁnu znovu Á‰ít. Zaplavená vlnou euforie a okouzlena Áervánky jsem se nedívala na cestu a bum, pÁ™ehlédla jsem psem vyhrabanou díru a rozplácla se jak škaron;iroká, tak dlouhá. Místo smrtelné rány do hlavy, tÁÁ‰kého krvácení do mozku nebo zlomeného vazy jsem skonÁila jen s vymknutým kotníkem. VODOMÁŠRKA (2004)